

SZARVASI ÚJSÁG

Hetilap, a tarsadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 6 frt. — kr.
Félévre . . . . . 3 frt. — kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer **vasárnap.**

Az előfizetési és hirdetési pénzek, úgy a lap szemléltetéséről és közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra küldendők

A nyílt-térben minden garmonsor díja 25 kr

HIRDETESEK

jutányos áron vétetnek fel.

A hirdetések az „Arpál” irodalmi és nyomtatászatba küldendők. Ugyanitt fizetendők a . . . . .

Budapesten lapunk számára hirdetéseket elfogad Jaulusz Gyula Dorottya utca 11. sz. továbbá A. V. Goldberger, servitátor 3. sz. alatt.

A közszellem hanyatlása.

Kik a letűnt század alkonyán születtek és sejtették, hogy az emberiség minő haladást fog tenni a most folyó tizenkilencedik században, azon boldog hittel száltak a sírba, hogy a szabaddá leendő népek teljes boldogsággal fognak uszni. Az elégedetlenséget majd csak a múltnak híréből fogja ösmerni a társadalom Szabad lesz és egyenlő mindenki és a humanizmus nemcsak az egyének, hanem a nemzetek közt is megvalósítja a testvériség eszméjét. Valóságos Eldorádó!

A civilizáció diadalmaskodik; kétégtelenül! Találmányai és felfedezéseiért nagynak mondható a jelen kor, de a szomorú tapasztalat arról győzi meg a gondolkozót, hogy ezeknek nem mulhatlan szüleménye az emberi boldogsággal határos megelégedés. Sőt épp ellenkezőleg van. Mihelyt a képzett szellem gényei növekednek, azoknak kielégítési vágya is fokozódik s ha hiányzik a tehetség hozzá, vagy csüggedten horgasztja le fejét a kishitű gyávaság vagy beszegődik azon irtóztató munkaviharba, melynek modern neve a létérti küzdelem. Mindkét esetben beáll a kedélynek az a fásultsága, melyet a költői így ejzett ki: „Nincs magasra vivő szenvedelme!”

A társadalomnak kétségkívül nagy kórtünete az a fásultság, melylyel a közdolgozók iránt viseltetik. A közélet mezeje egészen pusztulóban. A baj már oly krónikusnak bizonyul, hogy a napi sajtó ismételve ajdult fel a közszellem hanyatlása felett.

Minden, a mi jelenségként a hírlapokban foglaltatik, hogy a közérzület elkezdve a képviselő választásokon, az utolsó helyhatóságai gyűlésig a közönyt elálmosodott lanyha képét mutatja — egy be-

tűig igaz. Minden köztanácskozási terem egy kiégett vulkán, mely a fellángoló hazafias érzelmek tengerének egy kiszáradt helyét jeleli. Némely eltévedt kozmikus parány lézeng benne s bánatosan keresi a multat, mely gazdag felvilágosítást nyújtott azon fogalomról, hogy: közszellem. De keressük az alapot.

„A régi nemesség uralmának vége, a feudalizmus meg van lörve — de a régi nemesség helyét az industrializmus, mint új nemesség akarja elfoglalni. — Az ő nevelésük főképen az üzletre s pénznyerészkedésre van irányozva. Valami felsőbb eszméről fogalmuk sincs.” — Így nyilatkozik egy lángelméjű bölcsész.

Már most ha Magyarországon az az „uralkodó” osztály, melynek keble kimeríthetlen forrása volt a lelkesedés jelenségeinek, mely minden tevékenységi rugót a hazaszeretet kimeríthetetlen forrásából merített, — ha ezen osztály, alávetve azon spoliációknak, melyeket tönkretételének mai napság észlelhető legvégsőbb stádiumáig kiállani kénytelen volt s „megerheltetés dögében” eljutott azon pontig, melyen túl a szív érezni, a kebel fellángolni, a lélek magasabb röptőt követni nem bír, mer a zsebkérdésekbeni terhek oroszánrésze alatt a közérzület lágját tápláló „gentrynek” napja hanyatlóban van: akkor ne csudálkozzunk rajta, hogy ma már a közügyekbeni részvét nem ambíció tárgya, hanem minden csak szakszerű foglalkozás, s ez tölti be az élet célját. Fájdalom, hogy azon közép osztály helyét, mely régebben a szabadság eszméjének zászlóvivője s a tevékeny közszellem kovásza volt, ma már, magát a nyerészkedésre vető osztály uralma váltotta fel, mely hátat fordít a múltnak s mindenben csak azt mérle-

eli, hogy ki miként bír az élet posztulátumával vagyis a vagyonnal.

Ez a materialisztikus irány nem azon talaj, melyben a közügyek iránti részvét disznóvénye gyökeret verhessen. Azt a középosztályt, melynek szive melegen nőtt nagyra a közügy iránti lelkesültség, ma azon leskelődő elem váltotta fel, melynek minden gondja alkalmazást nyerni, hogy a finomult izlés nagy-ravágyó igényeinek mindenben megfelelhessen.

Nagy átalakítása kívántatnék ahhoz a társadalomnak, a mire még Herkules nem született, hogy a jellem, becsületesség és képzettség ismét azon polcot foglalják el, hol méltónak tartják hevülni a közügyért, s a mi fő — idejük is legyen rá.

A j... t... k... k... k... közszellem hanyatlása felett, hanem correctivumokat is ajánl Népünepevényeket, a történelmi alakoknak érczbe öntését, üdvleldét (pantheon)min Széchenyi a halhatatlan tervezte; magyar királyi udvartartást Budán a fővrosban centralizálanpo nemzeti közélet, miként Párisban van. s több efféléket.

Hiu törekvés. Ezen kívánalmak mind nem léteztek akkor, midn a közszellem fénye és melege kisugárzott a municipiális élet minden zugába. Rossz helyen keresik a gyógymódot. De ez nem is csuda, rosszu észlelt diagnosis helytelen gyógykezelésre vezet.

Népünepevényekre lesz mindég tóduló tömeg, az nem jelent a közügyek iránti komoly érdeklődést. Az üdvlelde kandidátusainak nem a halhatatlanítás vágya adja az ösztöntön feláldozással járó hazafiú tevékenységre. Kérdjék meg Jókait, a Panteonba való jutás

öztönzi-e az éj-napi munkára? A honszeretettől lángoló lélek olyan nemes ösztöne az, mihez a hiúság vágyán megjelenő ambícióknak érzékük nincs. Egyes lángkeblek és nagy szellemek lesznek minig, de az általános közszellemet decretálni nem lehet. Az a napi gondoktól való mentességben emelkedik hazafiú érzületé Ennek első feltétele, hogy a társadalom materialistikus irányát változtassa meg.

Csarnok.

Iskola után.

— Fővási rajz. —

Olyan áhitattal hallgatnak az előadó tanár szavaira mintha annak minden szava arany volna. Egyenesen ülnek, mint a czövek a picziny rózsás ajkaikat erőszakkal kényszerítik a hallgatásra, s türelmetlenül harapnak bele, ha őrizetlen perczen önkénytelenül fecsegni kezd, mert hát ők már nem kis lányok, azlan meg a tanár fiatal ember s ami fő szép, nagyon szégyelnék magukat, ha dorgatoriumot kapnának.

Egy halvány leányka olyan ábrándosan tekint a tanárra hogy egyellen szavát sem téveszti el. Mereven néz kék szemével a tanár arcára s ha ez véletlenül arra tekint hirtelen lesüji szemét s hozzá — elpirul. Egy másik meg épen ellenkezőleg szórakozottan tekint szerteszét, s erővel kényszeríti magát az egyhényben ülésre. Végre társnőjét a pad alatt megcsípi, mire ez felugrik, de csakhamar visszaül s a padra dölve szabad tért enged a tovahangzó kaczagásnak...

A tanár észrevette . . . . . de hála a mind (1):

TÁRCEZÁ

Álom.

Egy álmom volt, szebb, mint gyermekálmom :
Szabadság ülte ünneplő tórád,
'Te Deum' zengett az egész világon,
Hol csak testvérek voltak, s cimborák.

Terítve állott egy szörnyü nagy asztal,
Kerek, miként e gazdag föld maga.
Rakva kalácscsal, mézzel, tejjel, vajjal,
Melynél mindenki helyt foglalhata.

A Jóság is, mely eddig ronda porban
Morzsát keresgélte, ott jól lakhatott ;
Felhőtlen volt az ég, s a nap, holottan
Fű, fa, virág nem esedett harmatot.

Dalt csattogott a fülemile s pacsirta,
Békóját veszté a szép szerelem.
S szárnyakon lebbent, merre vágya hívta,
S gyümölcse erő, báj, fenség leve.

Kart, karba öltve járt a Kedv s Vidámság,
És szemkötő sdit játszott Jog s Erő ;
Szeretet tartá a jogart s a pácztát,
Mit sérteni nem volt senki vakmerő.

Tündérek ültek a virágok kelyhén,
Picziny hárfákon játszva lágy zenét,
Mik az illattal titkos tánczra kelvén
Az ember szívet kéjben rengeték.

Ez volt az álmom, s bár pillanatokban
Szép képe volt csak, most is itt lebeg,
S hallom, a mint az embernek ujongnak,
S látom, a mint a jó Isten nevet!

Benedek Aladár.

Az élet állomásai.

Irta Alfréd Bougeart.

- Szabad.
- Én vagyok,
- Ah ! te vagy Marguerite ?
- Saját magam.

pedellusnak, aki az öreg csengetyüt megkondítja, mert az épen készülő díkeziót a tanár nem mondhatja el, a támadt zavarban.

Tatatitotote! hangzik a felszabadult ajkak fecsegése, kacajjal, zörgéssel lármával vegyítve. Azt hiszi az ember, hogy a verebek csiripelnek, kajdácok kopognak, gerlek kacagnak és Jeremiás tudja még minemü madarak nem hallatják hangjukat. Sőt egyik másik dalolni kezd a fölötti öröben, hogy most már szabad . . . . .

Pár perc alatt utra kész a sereg s megindul a menet a szűk utcán végig, végig, végig.

Hárman, négyen egy csoportban, csacsognak, csevegnek, kacagnak soha sem fogyva ki az érdekes mondani valókból.

De vajjon miről beszélnek? . . .

Történetesen egy izben arra vitt utam, midőn a menet megindult. Vállalkoztam arra a nem könnyű munkára, hogy kihallgassam egy ily kis csoport beszélgetését.

— Láttad, — szólt egyik csacsogó daemon — hogy rám nézett?

— Igazán? Rád nézett. Na ebből szép dolog lesz Te igazán mondom, hogy az az ember szerelmes beléd.

Jaj kedvesem — kacagott egy harmadik, — ha az igazgató meg tudná! Lenne hadd el hadd.

— Eh, mit igazgató, hisz ő is szerelmes. Hidd e saját szememmel láttam, hogy a mi rajztanárunknak udvarolt.

— Ne mondd! mikor volt az?

— Tegnap mikor a rajztáblámat kihoztam, ő meg a rajztanárral egyedül voltak a tanárszobában. Olyan mérgesen nézett rám s elkezdett lármázni.

— Maga mit keres itt, — mondá, — tessék az osztályba bemenni!

Bementem az osztályba csak hogy mindjárt indítam, hogy hol szorít a mieder.

Ekkor egy akasztófa vargájas elkurjantotta magát mel-

— „Foglalj helyet, Cinna!

— Cinna — nem ismerem.

— Nem tesz semmit, ülj le s csevegjünk.

— Oh mily szép gyűrűk vannak ujjadon! Egy, kettő, három!

— Három állomás.

— Mit értesz ez alatt? magyarázd ki magad.

— Mindegyikük életem egy korszakára emlékeztet, azért adok rájuk sokat.

— Ugy látszik, nem egyforma szépek s értékük sem egyenlő.

— Valóban. Talán nem hiszed el nekem, hogy e két kevésbé szép előttem értékesebb.

— Igazán? Ebben van valami titokzatos mit meg kell magyaráznod.

— Itt van ez a kicsiny; egyszerű karika, nagyon vékony s mint látszik aranyozott ezüst.

— Igen ez első szeretőm ajándéka.

— Szerető, hadd el! Ez jegyesem ajándéka, az én jó Jeanomé. Ime a történet. Még nem távoztam falumból; tizennyolcz éves voltam, Jean huszonnégy. Csinos számba mentem.

— Meghiszem.

— Jean szeretett, miut szemevilágat. Minden vasarnap együtt voltunk majd fél napon át. Szüleink megengedték, a házasság előtt állottunk.

lettem és a beszélgetés meg volt zavarva. Hátranéztek és észrevettek, hogy hivatlan fülek ellesték az államtitkokat és tovasiettek.

Megálltam az intézettől pár lépésre.

Egy szőkefürtű lányka, akit, ha jól emlékszem már valahol láttam, megszólított.

— Elment már az unokanővére! — mondá nagy meglepetésemre, mert nekem az intézetben unokanővérem nem volt.

— Régen elment már? — kérdeztem.

— Nem, épen ott megy, még elérheti, ha siet, — volt a válasz.

Megköszöntem és utána siettem a kijelölt ruhácskának, a melynek tartalma az én unokanővérem, pár perc óta. Két társnőjével ment, csacsogott, gagyogott, mint az előbbieket.

Véletlenül hátratekintett és mintegy meglepetve látszott lenni látásomtól. Már kezdtem hinni a fátumban, hogy egy unokanővérről vagyok gazdagabb midőn végre megtudtam a meglepetés okát,

— Hogy hasonlít hozzá! — mondá az én unokanővérem.

Ah tehát csak hasonlítok valakihez. Társnői is hátranéztek és szintén erősítették állítását. Most már legalább kíváncsi voltam, hogy kihez hasonlítok olyan nagyon, tettem magam mintha mit sem veitem volna észre csak mentem utánok egy cigarettet sodorgatva.

— Nem jött ma el? hangzott ismét egyik lányka hangja.

— De hogy nem, — felelte unokanővérem, — de mondtam neki hogy máskor a sarkon várjon, félek hogy észre veszi a mi furiánk! —

— Ah, hát, nem szabad az unokabátyjával menni egy leánynak, volt az ellenvetés, miközben az unokabátyja szót erősen hangsúlyozta.

— Az igaz de mégis, — felelt félig kacagva unokanővérem.

— Este hálba mentetek.

— Nem volt benne semmi veszély. Jean nem engedte volna, hogy csak egy legény is karon fogjon. Megvereke- dett volna, mint egy farkas.

— Erőszakos volt?

— Szeretett; ilyen az ember, ha szeret' — Röviden 1870-ben volt, a háboru kiüt. Jeant zászló alá hívják, mint a többieket. — Távozása előtti napon hozzánk jön bucsut mondani. Mielőtt elmenne, kivesz zsebéből egy kis papirost, mely e gyűrűt tartalmazta. „Margit, így szól hozzám, ez jeggyűrűm. (Megcsókolja s ujjamra huzza.) Ha elesem meg- őrzöd emlékül, ha visszatérek egyházi gyűrűnk lesz.“ Meg- halt szegény Jean, meghalt. A legelső porosz golyó őt ta- lálta.

— Szegény fiatal ember! Szegény Margit!

— Oh, igen sokat sírtam. Még most is gyakran megcsókolom e gyűrűt és ha egyedül vagyok még most is sírok. Hát nem hiszed, hogy ez az élet egyik állomása. Az, melyen szeretünk s hangosan meg merjük mondani. Lá- tod az a szerelem melyet be lehet vallani, ezerszer is szere- lem marad.

— Ez a másik gyűrű édesem? Ez szebb.

— Ez más dolog. Szerencsétlenségem után 4 évvel Pá- risba jöttem. Szolgálatba mentem gazdag emberekhez a luxenburgi negyedben. Ide jött olykor látogatóba egy fiatal embernek látszott. Tanuló volt. Gazdánál kezdett ét-

Ekkor a hátam mögött is hangok hallatszóttak.

— Nézd csak mennyi unokabátya van ott a sarkon.

— Cer . . . mért nincs nekünk is unokabátyánk — volt a válasz.

Két gondolat kötött le ekkor. Mindenekelőtt azt kívántam magamnak, amit a mögöttem levő hölgyecskék, hogy mért nincs nekem igazi unokanőverem. Aztán meg az a különös indulatszó Cer . . . cer . . . ezek a hölgyecskék bizonyára neologusok, mert tudtommal ez egészen új szó. Indulatszó a méltatlankodás kifejezésére, a mit sem Páris-Pápai, sem Cucor sem Fogarassi, de még Ballagi sem ismert, mert ezek szótáraiban nem található fel.

Ezen elmélkedések közben értem a sarokra, a hol csakugyan egy csomó fiatal ember állt, akik hallomás útján mind unokabátyák lennének.

Az én kedves Béni barátom is köztük volt s nagy esodálkozásomra csatlakozott az én unokanővér kandidatámhoz.

Mi az ördög! Ekkor vettem csak észre, hogy az én Béni barátom mennyire hasonlít hozzám! Ej, ej, hát ő unokabátyja volna az én unokanővéremnek? De hisz, ha jól tudom neki semmi némű rokona nincs itt Pesten. Ezt ő maga mondá nekem egy ízben.

Lassanként kivilágosodott és én kezdtem érteni az unobátyák tisztének jelentőségét.

Utána mentem az én Béni barátomnak s csakugyan megsétáltattak, mert a kerepesi úton, országúton, váczi körúton, meg az Erzsébet téren, továbbá a váczi és a hatvani utcákon keresztül kellett őket kísérem míg az én unokanővérem egy élénk, pával besurrant egy kapu alá.

— Servus Béni! — kiáltok utána, — megálj már egyszer. hová futsz?

— Hát csak megyek haza!

— Ki volt ez a hölgyecske a kivel az imént mentél?

— Az unokanővérem!

— Akkor servusz pajtás, mert az az én unokanővérem is!

zekni. Örültem midőn megtudtam, hogy rendesen eljár. Megnyerte tetszésemet.

— A szív beszél felejt az ember.

— Óh, nem felejtettem én el Jeant. De Maurice ur (ez volt neve az étudiantnak) oly csinos volt s mindig jókedvű! Aztán mindig tudott valami szeretetreméltó dolgot mondani, hogy mily szép a szemem, meg a fogam, és én akaratom ellenére éreztem, hogy szemeim kitágulnak; elpirultam. Ha meg akart volna csókolni, azt hiszem nem tudtam volna neki ellenállani. És ő mégis oly tisztességes volt, ta mi nagy bizalmat ébresztet bennem.

— Ez jól indul.

— Oly jól indult, hogy egy este, midőn gazdáim nem voltak houn s Maurice ur, mint rendesen, eljött egész nyiltan megszólított: „Margit kisasszony, szólj hozzám akar-e egy napon nőm lenni. Nos, hagyja el helyét s lakjunk együtt. — Oh, Maurice ur! — Látja, még két évi tanulmányom van hatra, mielőtt visszatérhetnék vidékemre. Ha együtt lakunk, majd ha hazatérek berendezkedem Toulouseban azt mondom szüleimnek kik kitűnő emberek: Meg kell vallanom egy dolgot: nemházasodtam ugyan meg, de ez ép annyi. . . . Ime két éve, hogy hazáskép élek egy kitűnő leánnyal, szavam kötelez, hogy nőül vegyem. Apám nagyon is becsületes ember, anyám meg sokkal gyöngédebb irányomban, mitsém hogy ellenkeznek.

— Hm, hm! nem rossz.

— Hogyan?

Kölesönös felvilágosítások.

Tableux!

Gelléri Miksa.

HIREK

— (A z á r v é d e l m i) munkálatok költségeinek kirovása tárgyában Horváth Gyula kormánybiztos november hó 27 városunkban a helybeli érdekeltséggel értekezletet tartott, melyen a kormánybiztosság részéről megállapított terv vétetet tárgyalás alá. Az értekezlet eredménye az lett, hogy a terv kellő tanulmányozás végett egy öltagu bizottságnak adatott ki, mely véleményes jelentését januárhóban fogja beterjeszteni. A tervezetet jövő számunk egész terjedelmében hozni fogja.

— (A l e t a r o l t u t c z a.) A tuzok-utca fát egymás után döntögetik ki, miután határozatba ment ez utcának rendszeres befásítása. Mi azt hisszük, hogy a hatóság túl lő a célon, midőn a meglevő erőteljes szép akác-fákat kivágja azért, hogy hegyökebe fiatal csemetéket ültessen. Igaz, hogy az új ültetvény talán szimmetrikusabban lesz elhelyezve de kisvárosban, s kivált me'lékutezán ez a rideg pontosság nem valami fontos dolog, s nem is áll összhangban a talaj egyenlenségeivel. Azokat a szép nagy fákat bátran meglehet'e volna hagyni, ha csak utban nem állanak, s legfeljebb a hézagokat kellett volna kitölteni új ültetéssel.

— (L ó u s z t a t ó) a város közepén A csizmadia utcának közepe táján az összegyűlt esővíz tekintélyes teriméjű tavat képezett, melyet a környék lakói valósággal lóusztatóul használnak. Az illetékes hatóság helyesen tenné, ha egy bárkán behajózná ezt a tavat (hogy ne mondjuk tengert) s ekként meggyőződést szerezve, annak létezéséről, végre-valahára intézkednék annak levezetése iránt.

— Oh, igazán így gondolkozott abban a pillanatban. Röviden, annyira hittem szavának s mind ezt oly természetesnek találtam, hogy később elhagytam helyem s házasul éltém. Ekkor adta Maurice a gyűrűt.

— Mindig jegy gyűrű.

— Jól hazudott nekem de én hittem neki, bámulatos mi mindent meg nem tesznek a nők hiszékenységből, tulságos hiszékenységből. De mit akarsz! Ha nem volna bizalmuk, úgy meg ezt nem szeretnék. Azt hiszem, hogy ez mentségemül szolgál.

— Kétségkívül.

— Kedves Jeanom igazi jegyesből Maurice ur szeretőjévé lettem. Jól éreztem, hogy lefelé haladok, hogy nem merem bevallani szerelmemet oly szabadon, mint odahaza tettem, de így szóltam magamhoz: a jövő ki fogja menteni a multat: ha neje leszek s nem kell előtte pirulnom, engem kielgítend.

— És a legény-háztartás?

— Két évet töltöttünk együtt a lehető legboldogabban. Maurice mindig jobban-jobban szeretett. Ő nem olyan volt mint Jean; minden vasárnap bálba mentünk, hagyott kedvemre táncolni, keringőzni barátaival; a mily büszke volt reám, annyira elragadónak talált azokkal a csecsebecsékkel, melyeket pénzerkezéskor adott. Ha a forrás kiapadt, olcsó ebédet röglönöztem' a mely mégis jó volt. Minden jó, ha egy tányérról eszünk. Aztán elmentem venni sült halat. Mindez,

— (A királyné) ebben az évben nem utazik Angolországba, mint azt több lap írta, hanem januárius végéig Budapesten marad, s azután hosszabb időre Bécsbe megy.

— (M n n k á c s y M i h á l y) nagy nevű hazánkfiának nevével rövid idő múlva ismét meglátogatja a fővárost és valószínű, hogy a nyár egy részét magyar fürdőben fogja tölteni.

— (A k a t a s z t e r i j á r a s i b i z o t t s á g o k) még e hó folyamában befejezik érdemleges tárgyalásaikat. A kerületi utazó bizottságok a jövő hónapban fogják eddigi tapasztalataik nyomán elkészíteni előterjesztésüket a nagy bizottság elé.

— (V a s u t i s z e r e n c s é t l e n s é g) Skóciában mint Londonból sürgönyzik a skót északi vasúton Auchterlefs és Tivie állomások közt egy vegyes vonat a tizenhét láb magas hidról leszakadt. Az utazók közül öt meghalt, tizenegy pedig súlyosan megsebesült. Ezenkívül sok utas könnyű sérülést szenvedett.

— (A v i l á g - p o s t a k o n g r e s s u s) Legközelebbi harmadik gyűlés tudvalevőleg Lissabonban lesz Napjaul 1884. május 1-ét tűzte ki a Bernben székelő állandó bizottság, mely egyúttal felhívást intézett a szövetkezett államokhoz, hogy reform javaslatokat idején jelentsék be.

— (A k ö c s ö g k a l a p o k) ellen. Milanóban pár nap előtt hadat izentek a köcsög-kalapnak, melyet veszedelmekkel jár viselni, mert beverik a viselőjének fejével együtt, Ilyen módon akarják rábírni a közönséget, hogy ismét Garibaldi kalapokat viseljen.

— (5 m i l i ó m á r k a k á r p ó t l á s) A badeni vasúti pénztár a Hugsest melletti vasúti katasztrófa alkalmával elhaltak utódainak, valamint az életben maradt sebesülteknek összesen három millió márkát kárpótlást fizetett. Ha hozzá vesszük a heidelbergeri katasztrófa alkalmából fizetett kárpótlási összeget s a szenvedett kárt, a mi két millió márkát tesz ki a badeni vasút kára öt millió márkára rug.

— (R u b l ó k — u r i r ű h á b a n.) Halász József köztisztviselőben álló nagyváradai polgár vasárnap délután 5. és 6

könnyedén vettük, elmúlt, miut a nyári zápor. Ha a hónap végén vízre szorultunk, Maurice, hogy szomjossá tegyen, nagy poharakkal ivott, megmagyarázván nekem hogy a Szajna vize igen egészséges azért, mert . . . istenem! én nem tudom már miként mondta ezt! de oly szépen beszélt . . .

— Ne sirj hát, édessem.

— Röviden, letevé ntolsó szigorlatát haza tért Toulouseba, hogy mint orvos berendezkedjék. Irnia kellett volna, — nem kapok semmit irok én neki nem jön válasz. Nyugtalanúságom négy-öt hónapig tartott, mikor megtudtam egyik földijétől, hogy megházasodott. Barátja megmagyarázta nekem hogy nem cselekedhetek másképp foglalkozásánál, családja állásánál fogva, s mit tudom én, mi más okból, hozzátette mégis hogy ő ezt helytelennek találja s ő nem cselekednék így. Megértettem, élbucsúztam tőle s két hét múlva kórházba mentem, hol három hónapig kint volt a sorvadás egy neme.

— És a harmadik gyűrű. Ez szép nagyon szép, gyémánt sokba kerülhetett.

— Ez nekem közömbös, nem adok rá semmit.

— Ez a harmadik állomás, ennek is meg lesz a maga története.

Történet, mely nem érdemli meg az elbeszélést, a magam forma bukottak története: — Ezt nem szokták megvallani, ez titokban emészt.

óra közt éppen ozsonnáját végezte s egy nő cseléd az asztal elszedésével foglalkozott, mikor a szobába két idegen fiatal ember állit be. Az egyik revolvert szegezett az aggastyán mellére, a másik pedig pénzt követelt tőle. A megrémült házigazda minden kulcsát átadta a rablóknak. Együkük el is indult kutatni s körülbelül 100 forintot, egy arany órát aranylánccal, egy ezüstórát szintén aranylánccal, egy medalliont és egy revolvert szedett össze. A másik rabló ezalatt a házigazdát, feleségét és a cselédet tartotta sakkban, agyonlövésse fenyegetve őket, há megmozdulnak. Miután a gazemberek megakadtak s azon kijelentéssel vigasztalták meg a házigazdát, hogy szerencsére nem üres kézzel mennek el, mert ez esetben golyót röpítettek volna agyába: eltávoztak. Az ajtókat maguk után mindenütt bezárták. Ovatosságukat — írja a „Bihar” — volt is annyi eredménye, hogy mikorra a háziak kiszabadulva lármát csaphattak, ők már rég nyomot vesztettek. A rendőrségnek sem sikerült eddig semmit kipuhatólni. A rablókon legfeltűnőbb az uri ruha volt, melyet viseltek.

— (E g y c s o d a) Kislelkűek mondjnk, hogy mai napság már nem történnek csudák. Nincs igazuk. Bizonyítja a következő eset, melyet a leghitebb forrás után beszélnek el a bécsi lapok: Täuber Anna a Baden melletti Traukirchenben lakó szegény paraszt felesége, a ki már hetvenhárom éves, a minap ikreket szült és pedig két fiút. A gyermekek egészségesek és életképesek. Az apa már nyolcvan hat telet látot. Az agg párnak már van egy 45 éves fia és 38 éves leánya, összesen pedig tizenhét gyermeke. Az Isten éltesse őket.

— (A m. kir.) belügyminiszter rendelete. A m. kir. VII. számú csendőr parancsnokság törzse és összes tisztjei f. é. nov. 30-án a legénység pedig f. é. decz 5-én fog a 3. sz. csendőrparancsnokság szárny és kiküldönített szakasz állomásaira elindulni. A legénység a szárny és szakasz állomásokon összpontosítva fog tartatni és csak körülbelül 8 nap múlva fogja az őrsöket megszállani. A m. kir. 3. sz. csendőrparancsnokság hivatalos működését 1883. évi jan. 1-én fogja megkezdni s enélfogva 1883. évi jan. hó 1-én amegyei hatósági rend-

— Mondd el mégis hiszen van mentséged.

— Távoztam a kórházból, nemde? Nem. Itt többé egy sou-m, egy ékszerem s bátorságom sem dolgozni, mint hajdan, mikor szolgálatba álltam, összeakadtam régi gazdám-mal. Emlékszel azzal a vén gazdaggal, kihez Maurice járt. ismerte történetemet. Annál jobb, gondoltam, nem kell elbeszélnem, nem kell hazudnom. Tudta, hogy elbuktam. Nem sokat teketóriázott, kereken följánlotta, hogy legyen maitresse-e: 500 frank havonkint s ajándékok Szép vásár, ugy-e? Olyan, mely egy részről kéjvágyat, a másiktól undort hoz össze, — És mostan, nem vagyok sem jegyes, sem szerető kintartott nő vagyok; szomorú foglalkozás, hadjuk! — Ha a nőt nem tartja fen a szerelem, nagyon mélyre bukik, kivált saját szemei előtt. — Kivüled nincs senki más, kinek magam ilyenül mutatni mernem.

— Mert én ismerem a k zdetett.

— De ugy veszem észre hogy történeteimmel fogom időm távozom, a napokban újra meglátogatlak.

— Mikor tetszik, édesem, mindég szivesen látlak.

— Köszönöm! köszönöm!

őrség működése megszüntetik. A közigazgatási hatóság és a rendőrség közötti szolgálati viszonyt a m. kir. csendőrség részére kiadott, a tvhatóságának múlt évi decz. 30-rol 64223.sz a . kelt reneletemmel megküldött szervezeti és szolgálati utasítás szabályozza. Midőn erről a törvényhatóságot tudoms mihez tartás és megfelelő további intézkedés végett értesitem egyszersmind felhivom, miszerint saját hatáskörében tegyen meg minden intézkedést arra nézve, hogy a csendőrséget úgy a megyei összes tisztviselők, mint a lakosság előzékenységgel fogadja és áthatva a csendőrség feladatának fontosságától úgy a parancsnokságot, mind az egyes őrsöket és csendőröket szolgálati, működésükben valamint a kezdett nehézségeinek leküzdésében, készséggel támogassák. Budapesten 1882 nov. 10. Tisza s. k. Békésmegye alispánjától ezen ministeri rendelet másolata tudomás és mihez tartás végett a járási szolgabiráknak és Gyula város polgármesterének kiadatik. Gyulán 1882. nov. 20 Jantsovits Pál s. k. alispán.

— (Trónörökös mint néptanító.) A német trónörökös múlt szerdán melátogatta a brunstedti iskolát. Ép a harmadik osztályban időzött, mikor a tanító táviratilag arról értesült hogy anyja egy Spandau közelében fekvő faluban haldoklik. A trónörökös unszolására azonnal elutazott, az előadást maga a trónörökös folytatta és 10 — 11 - ig előadta a reformáció történetét.

— (Vadászati jegyek.) A f. évi aug. hóban megkezdött vadászati idényre Békésmegye alispáni hivatala által f. évi július, augusztus, szeptember október hónapok folyamán, következő vadászati jegyek lettek kiadva u. m. : 341 db 12 frtos, 15 db 6 frtos és 13 db 2 frtos Ezek arakép kincstár javára befolyt 4048 frt. Ezen jegyek között 20 db 11 frtos volt olyan, mely 4 frtjával lett kiadva. Figyelembe véve már most meg azon körülményt is, hogy ezen összesen 368 drbot tevő jegy kiadatásáért benyújtott kérvények mind-egyikére 50 kros bélyeg használtatott fel, ezen uton is a fenti 4 hó alatt, csuán Békésmegyében, a vadászat nemes passiója, az államkincstárnak nem kevesebb mint 184 frt. 50 krt, összesen tehát 4232 frt 50 krt jövedelmezett.

— (Kaland névrokonság miatt) Onodi Géza szentesi ügyvéddel a múlt héten igen mulatságos eset történt Makón, ahol peres ügyek elintézése végett járt. A városban, mint a Szentesi Lapok írja, egyszerre hire terjedt, hogy ott van Onodi Géza, már t. i. az orsz. képviselő Az ügyvéd csakhamar az általános kíváncsiság központjává lett, s alig tudta elhíttetni, hogy ő csak névrokona az orsz. képviselőnek A gyanut csak erősítette az a körülmény, hogy B. Gy. urral, — a ki Makón antisemita érzelmeiről ismeretes, — kellett bizonyos ügyben érintkeznie s így sokan szentül hilték hogy az orsz. képviselővel van dolguk. A vendég előtt, hogy az ügyvéd szállva volt, népcsoportosulás keletkezett, és hogy minden tüntetésnek elejét vegye, kénytelen volt gyorsan elhagyni a várost.

— (A futkározó) atyafiak, a baptisták, úgy látszik még most sem akarnak lemondani térítése buzgalmukról M. hó 25-én ugyanis Eiler Márton gyomai születésű, volt szabó mester, most pesti lakos, s baptista prédikátor — Gyomára érkezett. Megérkezését megelőzőleg — Máyer nevű püspöküktől (a ki nassau asztalosmester volt, most pedig B.- Pesten a dohány-utczából osztja rendeleteit) egy püspöki jelentés érkezett Debreczeni Endre szolgabíró urhoz, melyben tudatja, hogy a fentebb nevezettet azon célból küldi Gyomára, hogy ott 3 prédikációt tartson. Megjegyezvén egyszersmind azt is, hogy mint törvényes közeg, ha szolgabíró ur úgy akarja, az írás magyarázást ellenőrizheti. Szolgabíró ur igen erélyesen lépett

közbe. A püspöknek elküldte a végzést, melyben őt Gyomán mindenféle prédikálástól eltiltja: Eilernek ugyan e nemű végzés kézbesített az előjáróság útján f. hó 25-én 5 órakor tehát a predikálás megtörténte előtt, de Eiler mindamellett is megtartá a ceremóniát 6 órakor. Szolgabíró ur ezért őt 50 frtnyi pénzbírságra vagy 5 napi börtönre ítélte. De Eiler mégmindezek daczára is vasárnap újra prédikálni akart, a mint hallottuk, az evangélikusok között, hanem ezuttal aztán csakugyan pórul járt, mert szolgabíró úr szétugrasztotta őket Hétfőn 27-én Gyomára érkezett maga a püspök is, s a mint hallottuk, megjelent a szolgabírói hivatalban, mely alkalmal Debrecezen ur, daczára betegségének személyesen vezette a tárgyalást, melynek végeredménye csak az lett, hogy fizessenek, vagy ha úgy akarják apelláljanak. Jól esik hinni, hogy szolgabíró ur erélyes eljárását helyeseli a felsőbb hatóság is. E futkározók fantizmusát jellemzi magának a püspöknek szava, melyet a szolgabíró hivatalban mondott volt. Vallásuk felületes jellemzése alkalmával ugyanis a többek között azt mondá, hogy ha az egész világ mazarénus, vagy a mint ők most nevezik magokakat, baptista lenne: akkor nem kellene börtön. Pedig bizony már az ő hiveiknek is volt erre szükségök, Ime most magának a prédikátornak is.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos Sipos Soma

Hirdetés.

Ház és föld eladás.

Szarvason, a piacához közel levő kényelmes úri lakházam: [áll: 5 szoba, 2 konyha 1 kamara, 1 pincze, száraz kapu-bejárattal; ugyanazon telken gazdasági épület: 1 tágas istálló, kocsiszin, és magtárral, — ez cserép a lakház zsindellyel fedve:] valamint közvetlen a város alatt 4694. □ öl kítűnű, mindenre alkalmas talajú földem örök áron, szabad kézből kedvező feltételek mellett eladó.

Értekezhetni személyesen vagy levélileg alólirottal:

Özv: Izsák Gergelyné.

H i r d e t é s e k.

B R O G L E J Ó Z S E F

gép és rostalemez gyára Budapesten

Gyár: váczi ut az osztr. államvaspálya közelében. Raktár: váczi körút 68 sz.

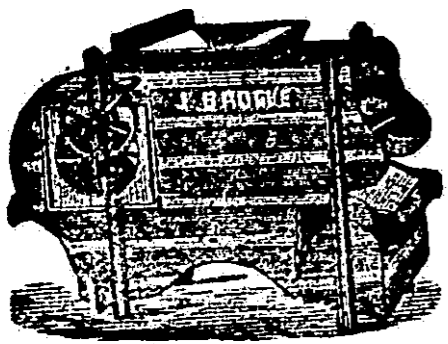
Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitüntetett, javított gyártmányait mint:

Triurök változó rostával

Tisztító gépeket szelelővel

Különlegességeket malmok számára

28.466 szabadalmazott hármasekéket

Cséplőgép-rostákat lyukaszo + és hasiolt lem zekeet

vas, acél, és horganyból, valamint mindennemű gazdasági gépek és szereket.

Árjegyzékek kívátra ingyen.

GUTJAHR és MÜLLER Budapesten

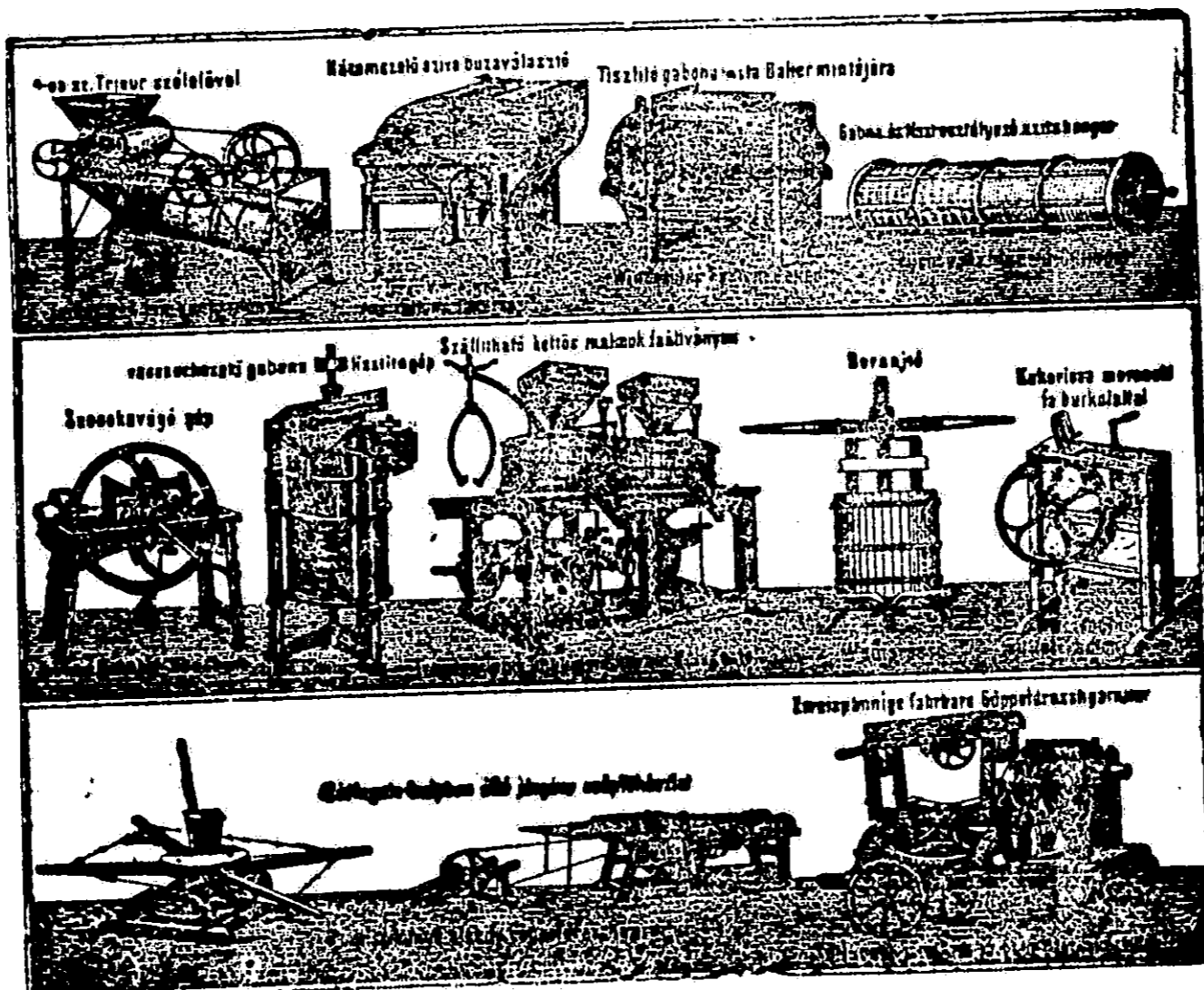
Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár (ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER a Margit-hid közeleiben

ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, mint:

Trieurök gazdaság számára
fárgány-cséplőgépek.
Szelelő-rosták.
Kukoricza-morzsolók.
Szecskavágók,
Borsajtlók.

Különlegességek malmok számára.

Duplamalmok.
Malom trieur-hengerek.
Gabona osztályzó hengerek.
Koptató-gépek.
Darálóasztó-gépek,
Tarárok, Detacherök.

Malom-alkatrészek, II. m

Transmissiók

Szijkerekek

ROSTALEMEZEK:

Cséplőgép-rosták..

Liszthengerszíták.

Koptató lemezek.

Ráspolylemezek.

Árjegyzékek kívántraingyen a bérme t,

Gyári raktár és képviselőség Szarvason, Eefant Pál urnál.

SZIKES ANTAL

KÖNYVNYOMDÁJA

S Z A R V A S O N .

ajánkozi' mindenmü nyomdai munka gyors és diszes kiállítására

Községi és gyámi rovatos iven,

HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK,

minden alakban,

UGYVÉBI ÉS KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK,

levélfejek és levélborítékok, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosab árákon állítatnak ki.

 Vidéki megrendelésre postásan ejesitnek.